

Tines de la Font de la Rovira

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Serra de Puig Gili

Coordenades:

Latitud: 41.69111
Longitud: 1.91678
UTM Est (X): 409857
UTM Nord (Y): 4616048

Classificació

Número de fitxa 08182 - 254
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El conjunt es troba en mal estat de conservació i en part enrunat.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08181A0140000300000I
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 10/08/2018 - 02:00

Descripció

Grup format per dues tines simètriques, cadascuna de planta quadrada d'1,80m de costat. No es pot veure la caixa i per tan no es pot precisar l'alçada del cup. Segons expliquen al blog Torcularium, "la part superior està tapada per un envà horitzontal que només deixa una obertura per tancar amb una tapa quadrada. Amb

aquest sistema s'estalviaven de posar-hi una capa de fang per segellar la tina en el moment de la fermentació del most, però també significa que havien de fer servir per força una premsa, ja que no hi ha cabuda per un brescat".

També anomenades Tines del Torrent de la Font de la Rovira.

Observacions:

Sortirem del poble de Viladordis en direcció a la Casa de les Tines i continuarem el camí que ressegueix el Llobregat fins arribar a la riera de Mura, on prendrem el camí que la voreja riera amunt. Passarem per una esplanada de roca viva on se situa el conjunt de tines de Les Solanes, i seguint el camí veurem les tines Solitària i Transformada. Continuarem i prendrem el trencall a mà dreta que ens duria fins el Ventaiol. Passats uns 150 metres arribarem a una petita esplanada, on localitzem la tina de Ratespinyades i seguint el camí per sobre del Torrent de la Font de la Rovira i per sota de la pista que uneix el Racó dels Manresans amb les Balnes Roges. Trobarem un primer revolt molt tancat seguit a 140m d'altra revolt, les tines del Mal Pas es troben en la vertical del punt mig entre els dos revolts, un cop passat el revolt remuntem el camí que voreja el torrent i en un revolt talla la pista el mateix torrent proper a la Font de la Rovira, en aquest camí són les tines de la Font de la Rovira, per sota les Tines del mal Pas

Història

El Bages està organitzat a l'entorn d'un pla central d'entre 200-300m d'altitud tancat per un seguit de serralades; concretament la serralada de Sant Llorenç del Munt marca un territori muntanyós que domina les anomenades Valls del Montcau, un espai excepcional i singular en el qual una geografia difícil es barreja amb els testimonis d'una intensa activitat humana. Es tracta d'un territori emmarcat en el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que comparteix espai amb els municipis de Talamanca, Mura, El Pont de Vilomara i Rocafort, Navarces i Sant Fruitós de Bages. Els tres primers municipis destaquen per concentrar un important nombre de tines enmig de les vinyes.

La importància del cultiu de la vinya es fa evident, fonamentalment, en la presència de tines a totes les cases i també enmig de les vinyes. La tradició vitivinícola al Bages ha marcat les diferents etapes històriques així com l'evolució dels municipis de la zona, des del segle XI fins el XIX. Al segle XIV són moltes les referències de tines i folladors al costat de les bótes a quasi totes les cases i cellers de la zona, i la tina apareix per primera vegada a documents a la zona del Bages durant el segle XIV.

A partir del segle XVI i XVII comencen a generalitzar-se les tines excavades a la roca, amb els dos recipients: un per xafar el raïm i altre per abocar-hi el most i la brisa perquè fermentés; però finalment es va acabar construint un tipus de tina que podia fer la mateixa funció en un únic recipient afegint el brescat, una graella de posts de fusta recolzades a la boca que permetien xafar el fruit i contenir el líquid extret a la inferior. El recipient fonamental per a l'elaboració del vi a partir del segle XVII, fou la tina, de forma circular o quadrada, construïda amb pedra en sec i morter de calç, amb l'interior impermeabilitzat amb cairons envernissats de color vermellós.

Cronològicament, les tines excavades a la roca daten de l'edat mitjana, mentre que les folrades amb cairons envernissats es van fer a partir del segle XVII (Ballbé, 1993). L'apogeu de la vinya al segle XVIII obliga a construir més tines a l'exterior de les cases, probablement utilitzades per parcers, mentre que les interiors de les cases eren dels amos.

L'expansió dels segles XVIII i XIX es dona quan la fil·loxera afectà les vinyes franceses el 1863, i la demanda de vins catalans augmentà. Però a partir de 1892, començà a afectar la nostra zona. Tot i què es plantaren algunes vinyes amb peu americà, que va mantenir el conreu de la vinya fins a la industrialització, no tornaria a ser mai més un conreu important, abandonant-se progressivament les feixes.

Bibliografia

<http://torcularium.blogspot.com.es/>

CORTÉS ELÍA, MARÍA DEL AGUA (2017) Inventari de les tines de les Valls del Montcau. Pla Director de les tines a peu de Vinya. Diputació de Barcelona, Ajuntaments de El Pont de Vilomara i Rocafort, Talamanca i Mura.

